

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 28.—
za en mesec . . . " 2-20
za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
za ostalo inozemstvo . . . " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . " 2.—
V upravi prejemah mesečno . . . 1-70

Sobotna izdaja:

za celo leto . . . " 7.—
za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENEK

Inserati:

Enostolpna petstvrsta (72 mm):
za enkrat . . . po 18 v
za dvakrat . . . " 15 "
za trikrat . . . " 13 "
za večkrat primeren popust.

Paročna oznamila, zahvale, osmrtnice itd.:
enostolpna petstvrsta po 2 vin.

Poslano:

enostolpna petstvrsta po 40 vin.
Izhaja vsak dan, izvenemst ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
bosn.-herc. št. 7563. — Upravištkega telefona št. 189.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Zopet odbiti laški napadi na Doberdobsko planoto.

Dunaj, 5. julija. Uradno se poroča: Na posamezne točke Doberdobske planote vzdržujejo Italijani živahen ogenj iz topov. Poizkušali so tudi več napadov s pehoto, osobito med Zdravščino—Polazzo, a so bili kakor vselej bitji z velikimi izgubami.

Na koroškem in v tirolskem obmejnem ozemlju se ni pripetilo nič važnega.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Poročilo italijanskega generalnega štaba.

Dunaj, 14. julija. (Kor. ur.) Iz vojnega časnikarskega stana se poroča: Italijanski generalni štab poroča dne 12. julija: V Karniji so prisilile naše čete zasledujoč svoje srečno ofenzivno delovanje 11. julija zjutraj sovražnika na vrhovih južno od potoka Anger (Severovzhodno od prelaza Plöcken), da je moral zapustiti svoje najsprednejše postojanke potem, ko so bili uničeni strelski jarki.

V ozemlju Krna je bil ponoči na 11. julija, ko je izbruhnila strašna nevihta, presenečljiv sovražni napad takoj odbit.

Na cel ostali bojni črti se ni nič važnega zgodilo.

Dosežanji napadi letalcev nad Trstom.

Vojni poročevalec »Zeit« piše: Dozdaj so sovražni letalci že štirikrat prišli nad Trst in so zmetali na mesto, katero hočejo Italijani baje »osvojiti«, okoli 20 bomb. Pred več tedni je padla ena bomba na vodovodni rezervoar, ni sicer napravila škode, pač pa ranila neko ženo.

Sredi junija se je prikazal letalec nad plavži Kranjske stavbinske družbe v Škedenju. Plavži niso trpeli škode, pač pa je bil en delavec ubit, dva pa lahko ranjena. Ena bomba ni počila.

Pred polnočjo 4. julija je zopet plul sovražni zrakoplov nad mesom. To pot je padlo šest bomb, ena prav brez vsega učinka na kamenje še nedovršena pristaniškega skladišča. Ob državnem kolo-dvoru sta dve bombi raztrgali del proge, kar so pa v nekaj minutah popravili; pri strojnici državnega kolodvora so našli ugaslo bombo. Ljudje takrat niso bili ranjeni.

Tudi zadnje zračno obstreljevanje v noči na 7. julij je povzročilo nekaj škode.

Okoli polnoči se je čulo drdrati vijak letala. Kmalu nato so zapazili čuvaji lino-lejske tovarne temne obrise letala in og-njeni blesk prve bombe. Takoj nato je za-gorela dvorana, kjer se vrši oksidacija platnenega olja. Ogenj jo je uničil, toda ognjegasci bližnjega »Stabilimento tecni-co« so z mestno požarno brambo ogenj popolnoma omejili. Obiskal sem pogorišče in dognal razstrelilno moč zračnih izstrel-kov. Še zadnji najmanjši drobci so izpre-menili centimetersko debel železni obod kotla v fino preluknjano rešetko. K sreči ni bilo nobenega človeka blizu. Tudi rav-nateljstva vila blizu stoječe tovarne za juto je bila zadeta in porušena. V hiši ni stanoval nihče. Sosednji »Stabilimento tecni-co« (ladjedelnica, kateremu je prav-zaprav veljal napad) je ostal docela ne-poškodovan. Poleg železniškega tira v Via Navali je nastala običajna luknja, ka-kor jih je več na Krasu ob železnici.

Tako je tudi četrto obstreljevanje od-prtega mesta Trsta ogrožalo samo življe-nje in premoženje nedolžnih zasebnikov. To pot škoda ni bila tako neznatna, ven-dar primeroma zelo majhna.

Nek strokovnjak je trigonometrično takoj zračunal, da je letalo plulo v višini 1000 do 1500 metrov. Iz te višine vrže Lah najprvo svetilno bombo, iz katere švigajo ostri ognjeni prameni. Nato sledi izstrelak.

Prebivalstvo si je ohranilo svojo rav-nodušnost. Mnogo tistih, ki so koncem maja bežali, je zopet v Trstu. Ljudje se kopajo, hodijo na dobrodelne slavnosti, sedijo pred kavarnami in mesto je od dneva do dneva bolj živahno in prijazno. Tako trdno je postalo zaupanje meščanov.

Gromenje topov na italijanskem bojišču se čuje, kakor poroča »Kärntner Tagblatt« po zatrdilu posameznih oseb, čez Gradec. Dne 11. t. m. je čulo baje gromenje topov med 7. in 10. uro dopoldne več izletnikov na Schöcklu (1445 m) pri Gradcu in neki častnik je razložil gromenje topov med 8. in 9. uro zvečer zelo razločno na terasi ne-kega zdravilišča v Gradcu. — Tudi v Ljub-ljani čujemo, posebno v mirnih večernih urah, čisto razločno bobnenje topov.

Nova ofenziva?

Lučano, 15. julija. Italijanski listi na-vajajo danes vsakovrstne znake za novo močnejšo ofenzivo. Na to kaže na eni strani srečno rešeno poslanstvo generala Porro, na drugi strani pa prihod nadvoj-

vode Abruškega, vrhovnega poveljnika la-škega brodovja, v Rim. Vojvoda se je več-krat posvetoval z mornariškim ministrom.

Slovenec ob vznožju Malega Pala.

Naš rojak črnovojnik Fr. Vogrin piše s tirolsko-italijanske meje dne 25. junija: Danes Vam imam čast zopet iz drugega mesta poročati, namreč izpod vznožja Malega Pala, kjer čuvamo ob-mejni kamen in ga tudi vsak trenotek lahko vidimo. Tukaj si pa ne smete misliti, da bi vrh Malega Pala ne bil naš. Ta važni vrh je naša last, čeravno si Italijani včasih prizadevajo, ga zopet nazaj dobiti. Pa naše puške in ročne granate, posebno pa naša izvrstna arti-ljerija, katero moramo pred celim sve-tom pohvaliti, požene požrešnega Laha zopet nazaj v njegove luknje. Kaj zna-menitega se zadnji čas tukaj ni prigo-dilo. Razen običajnih večernih spopa-dov ni večjega boja, pač pa se vršijo artiljerijski boji vsak dan.

Italijanska »Legia navale nazionale« razpisuje nagrado 5000 lir za onega, ki odkrije mornarično bazo sovražnikovih podvodnikov v Jadranskem morju.

Sestreljen italijanski zrakoplov.

»Neue Freie Presse« oproča, da so naše čete na Goriškem sestrelile italijanski zrakoplov. Bojni odmor omogoča našim četam, da se odpočijejo od naporov v ne-prestanih težkih bojih zadnjih tednov.

Tragikomedija laškega pilota pred Gorico.

Iz Gorice se poroča: Na temelju znanih Cadornovih meteoroloških po-ročil s Soče so laški irendentovski listi raztrobili po vsi Italiji lažljivo vest, da je »laška« Gorica končno »rešena« in da je kot zlato jabolko padla v prostra-no naročje laške kraljice.

Torej Gorico so že zasedle laške če-te, abesinski junaki — tako so poročali laški listi — a po Cadornovih poročilih bi bil tudi Trst že davno v laških ro-kah, da ni vetra, dežja, toče in drugih vremenskih nezdod. Zatorej ni čudno, da je tem neosnovanim in popolnoma izmišljenim vestem verjel tudi neki laški vojni pilot, neki »signor tenente«, katerega so naši hitro okrstili za »Bo-naventura di Amalfi«, kateri si je zaže-lel po zraku se sprehoditi do »laške Gorizzie« in malo bolj blizu razgledati njeno okolico s slavnimi goriškimi črešnjami. Tako se je dogodilo, da se je ta »signor tenente« znašel pretekle dni na svojem lepem, novem, čisto novem aeroplanu nad goriško okolico in se

zelo iznenadil, ko je opazil, da okoli njega brenče in zadevajo aparat neke čudne zrnat zelo muzikalične ose in mušice. Torej ne pomaga nič drugega, kakor da treba to zmotno razjasniti. Ka-ko neki morejo, kako si upajo iz »la-ške« Gorice streljati na laški aeroplan? »Signor tenente« je dal takoj znamenje, da se misli spustiti, in zares, čez par minut se je spustil njegov lepi pič na tla, a njegov vodnik je na cirkuški na-čin stobil na trda tla, snel svojo kapico in srčno zaželel: »Buon giorno, signori!« Namesto odzdrava so ga pograbile tr-de roke naših junaških Hrvatov iz Bosne. »Signor tenente« je nekaj godr-njal in preklinjal po kalabreško, ker so nanj streljali, ali ko so ga malo moč-nejše pograbile dalmatinske drenove mišice in ko je malo bolj pogledal okoli sebe, je spoznal, pri čem da je. Ko se je na licu mesta prepričal, da bo po hi-tri Soči odplavala še marsikatera laška buča na večne poljane miru prej, pre-den bo Gorica v resnici laška, je pričel zopet preklinjati sedaj laške liste in njihova izmišljena poročila, katerim je tako neumno verjel in prišel v ujetni-stvo. Zalosten in pobit je odšel pod si-gurnim varstvom dalmatinskih bajone-tov k bližnjemu poveljstvu. Drugače se mu ni nič hudega dogodilo.

Se isti dan je uporabil neki naš pilot njegov zaplenjeni in popolnoma nepoškodovani stroj za rekognosciranje in je prinesel važne vesti o gibanju in postojankah laških čet z druge strani meje, ki je bila na zemljevidu, najde-nem pri ujetem pilotu, pomaknjena naj-manj za par sto kilometrov proč od ze-lene Soče, utrjene z živim železnim zi-dom naših junaških braniteljev.

Kako Italijani pretiravajo.

Berlin. »Tägliche Rundschau« poroča iz Lugana: Italijani so razvpili ruski delni uspeh pri Krasniku za velikansko zmago, a zdaj so zelo razočarani, ker morajo Rusi priznati, da se je Avstrijem posrečilo zlo-miti ruski protinapad. Da oslabe vlis tega dejstva, objavlja neko baje ljubljansko poročilo, po katerem nameravata zavez-nika opustiti celo srednjo Galicijo, samo da bosta mogla napasti Italijo.

Dopisovanje v Italijo.

Mednarodni komite Rdečega križa v Genju opozarja, da mednarodna agentura za vojne ujetnike v Genju le izjemoma in v posebnih slučajih posreduje zasebna pi-sma iz Italije v Avstrijo in Nemčijo in ob-račno in še to samo tedaj, če je pismu pri-ložena mednarodna znamka za odgovor,

LISTEK.

Iz Gorice.

Čudovito lepo se človeku zdi, če sreča na cesti vojaka Hrvata, Slovaka, Čeha, Po-ljaka, ki je ves vesel, če izpregovoriš z njim par prijaznih besed. Bili so v Srbiji, Gali-ciji, imeli so stik med seboj severni in južni Slovani, njih uho se je že bilo prilagodilo razločkom, ki obstoje med različnimi slo-vanskimi jeziki, v spominu so obdržali mnogo besed, ki pripadajo drugemu slo-vanskemu jeziku in v veseljem opažajo, da se med seboj razumejo. Govorijo na Go-riskem z našimi ljudmi in razumejo se med seboj, kakor hitro so nekaj dni med seboj v stiku. Čutijo se kakor doma; to veseli nje, a tudi naše judi; obzorje se obojestransko širi, sever in jug si podajata roke, navdušenje za skupne koristi raste, a za-vest pričanja vse vedno globlje prevevati, da imamo v Avstriji skupno veliko domo-vino, za katero se borimo z enako ljubez-nijo povsod. Ugotavljamo tudi dejstvo, da ni bilo še do sedaj dogodka v Avstriji, ki bi Slované na severu in jugu v njej tako približal in jih silil k spoznavanju drug dru-gega, kakor ravno sedanja svetovna vojska. Prav mnogo trgovin po Gorici je sedaj zaprtih. To se pozna po vseh ulicah brez izjeme. Zaprte so predvsem one, katerih gospodarji so laški podaniki: te so se mo-

rale zapreti. Zaprte so nadalje take, ki v sedanjih razmerah ne morejo delovati, ka-kor n. pr. trgovine s kolonialnim blagom in pohištvo, pekarije, nadalje take, ki so se pečale z eksportom itd. Na zaprtih vratih nisi jo navadno opombo: »Začasno zaprto«. Nekatero trgovino so svoje prostore za-prle radi tega, ker jim je blago pošlo in ker novega radi prometnih ovir ne morejo dobiti. Konečno so nekatere tudi raditega zaprte, ker je bilo vse službujoče osebje poklicano v vojno službo od gospodarja do pomočnikov. Kar je pa trgovin odprtih, de-lujejo jako dobro, n. pr. trgovine z želez-nino, z obleko in perilom, usnjem in usnja-tim blagom sploh, s papirjem in pisarni-škimi potrebščinami, z vinom in alkohol-nimi pijačami.

Pismo iz Tolmina.

Znani deželni poslanec in dekan v Tolminu, vlč. g. Ivan Rojce, ustano-vitelj in vodja črevljarske zadruga v Mirnu na Goriškem — zato njegov priimek »Schu-sterpfarrer« — katere se je vsled vojske preselila v Nazarje v Savinjski dolini, je poslal »Prečastitemu, prevzvišenemu go-spodu knezu in škofu lavantinskemu« na-slednje pismo:

V Tolminu, dne 9. julija 1915.

Počastujem se Vam sporočati, Pre-zvišeni, da sem se vrnil v Tolmin. Skrb

za svoje vernike mi ni dala miru, dokler se nisem vrnil. Pretečeno nedeljo 4. t. m. prišel sem do Sv. Lucije, in prav, ko sem šel po cesti, prileteli so od sovražne strani šrapneli v pozdrav. V župnišču pri Sv. Lu-ciji pa sem opazoval, kako naši odzdrav-ljajo sovražniku; to je bilo bobnanje in švi-ganje topov in šrapnelov sem in tja; pri Sv. Luciji je bilo v soboto porušenih več hiš. Na potu proti Tolminu sem šel po jako nevarnih mestih, katere sovražnik vedno obstreljuje, konecno sem prišel v Tolmin, kjer so šli maloštevilni verniki ravno od popoldanske službe božje in koj nato so naznanjali sovražni šrapneli, da je prišel njihov dekan domov. V Tolminu samem ni vojakov, hiše večinoma zaprte, nekatere poškodovane, in ako ne bi topovi vedno nad našimi glavami bobneli, bi člo-vek niti ne vedel, da je vojska. V bližini pol do enega kilometra strašno streljanje pušk, strašni boji, strašna smrt, a mi v Tol-minu ne vidimo nič, ker je vse skrito. Go-vori se o strašnih bojih, a mi se niti ne zmenimo; ljudje hodijo v cerkev, po cesti, na polje, od obeh strani pa nad glavami švigajo krogle topov. Sicer pa smo prepri-čani, da bo zmaga na naši strani; čez Sočo sovražnik ne pride; vsaj tako pravijo vo-jaki.

Sinoči (četrtek) sem pokopal častnika, rodom Hrvata, ki je padel na Krnu; osem ur so njegovo truplo nosili do Tolmina.

Naznanjam Vam, Prevzvišeni, da osta-

nem tu do skrajnosti in se umaknem le do bižnje duhovnije; tudi mislim sedaj obisko-vati dekanijo vsaj v duhovnijah, kjer ni nevarnosti.

Brzno junaštvo naših pionirjev.

»Kärntner Tagblatt« objavlja sle-deče pismo nekega mladega pionir-skega narednika:

Dne 16. sem bil povišan za četo-vodjo kot prvo plačilo za malo nagaji-vost gospodom »signorom« 11. in 12. junija.

Pred postojanko naše pehote pri L . . . stoji ali pravzaprav je stala ma-la utrjena stražnica finančne straže, ki so jo bili zasedli in preskrbeli s te-lefonom alpineci. Sovražni strelski ja-rek se je končal v njo in njeni levi strani in so se jo tako Italijani neopaženo polastili. Tu se nahajamo južnovzhod-no od C. na višini št. . . ne daleč od sovražnika. Navedeno hišo naj kakor-koli že odstranim. Prikopal sem se bli-zu kolikor je to na Krasu mogoče, v družbi z nekim poddesetnikom. Od kamna do kamna sva se plazila kakor kače — seveda se je to zgodilo ponoči — naprej in sva v daljavi 18 do 20 me-trov vrgla signorom alpinecem skozi okno razstrelivo. Prijetna hoja se je posrečila 11. popoldne, v utrjeni stražnici je bilo vse mrtvo.

ker prosta poštnino uživajo samo vojni ujetniki.

Briksenski škof na fronti.

Briksen, 13. julija. V tukajšnjih poučenih krogih se sliši, da se pod knezoškof dr. Egger v kratkem k vojakom na tirolsko-italijansko fronto. Škofa bo na tem potu spremljalo več duhovnikov, med njimi »brat Willram«, znani pesnik, profesor dr. Anton Müller.

Papežev razgovor.

»Zeit« poroča 14. julija iz Lugana: Ker kasnejši razgovori, katere je papež dovolil francoskim žurnalistom, niso mogli izbrisati vtisa razgovora z Latapiejem, je belgijski poslanik pri Vatikanu Van der Heuvel izsilil od Gasparija pismeno izjavo, ki naj bi razložila papeževe nazore. Po Gaspariju je papež izjavil, da ne taji dejstva kršitve belgijske nevtralnosti, katero je nemški kancler samed priznal. Kaj več pa ne more reči. O zadevi kardinala Merciera se je Gaspari izjavil tako, da poslanik teh besed ni izjavil.

Minister Barzilai.

Jud Jakob Bärzel iz Trsta bo tedaj minister »neodrešenih zemelj«. »Avanti« poroča, da je že vstopil v vlado. Republikanec, ki je pred vojno klical »vojna ali revolucija«, je že odpotoval na fronto, da kralju priseže zvestobo. — Barzilai je tudi predsednik društva rimskih častnikov in dne 11. julija so mu njegovi tovariši izročili svileni in bogato vezeno zastavo Trsta kot priznanje za vstrajnost, s katero se je desetletja boril kot prvi borilec za osvojitve svojega rodnega mesta.

V 100 dneh.

Berlin, 14. julija. »Lokalanzeiger« piše: Nekaj ljudi je vprašalo lorda Kitchenerja, ali jim more dati kako pojasnilo o sklepih angleško-francoske konference v Calaisu. Odgovoril jim je: »Vprašajte v 100 dneh, do takrat pa nam dajte mir pri delu.«

Pariški in londonski listi razlagajo ta orakelj tako, da bo vojska končana sredi oktobra.

Ob Soči.

Dunaj. Vojni poročevalci poročajo dne 14. t. m.: Včeraj je bilo izvzemši zmerne ognja s topovi ob Soči mirno. Sebe ob 9. uri zvečer je napadla močna sovražna pehota v prostoru pri Zdravščini ob robu Doberdobske planote, a je bila odbita, kakor je bil odbit istotam tudi nek drug sovražni napad.

Deset bomb na nabrežinski kolodvor.

Dunaj. Vojni poročevalci poročajo dne 14. t. m.: Neki italijanski letalec je vrgel danes zjutraj ob petih deset bomb na nabrežinski kolodvor, ne da bi bil napravil kaj škode.

K avstrijski »Rdeči knjigi«

piše »Information«: Kdor je od »Rdeče knjige«, ki je izšla 12. julija, pričakoval »senzacionalnih odkritij«, je bil pač nekoliko razočaran. Knjiga na jako uspešen način dopolnjuje ono, kar smo že doslej vedeli, postavlja marsikaj, kar je prinesla italijanska »Zelena knjiga«, šele v pravo luč, toda kakor rečeno, nove slike o razvoju ne dobimo. O udeležbi Nemčije pri pogajanjih, posebno v času med odstopom grofa Berchtolda in prvimi dnevi marca, v katerih je dunajski kabinet izjavil načelno pripravljenost za odstop ozemelj, bi mogle priti objave seveda le z nemške strani, tu

Drugo jutro pa vidim v svojo jezo, da je družba ponoči skozi štiri lesene stene prebila in prevrtala strelske luknje, skozi katere so neprestano prežali. Nek mož našega razstrelilnega oddelka, ki je neprevidno opazoval hišo, je bil takoj smrtnonevarno zadet v glavo. Zdivjali smo. Zakaj smo pa prakticirali v Karpatih? Sklenili smo zato, da zvečer, ko se privlači od reke gosta megla, skočimo k utrjeni hiši, da nabijemo dovolj razstrelilnih snovi. Vzel sem s seboj toliko razstrelil, da sem vedel, hišo poženemo v zrak. Počasi nam je tekel čas do večera: Italijanski strelci so prežali kakor risi; ena krogla mi je brenčala čisto mimo čela. Končno smo se mogli plaziti in v temi sem se priplazil do koče. Zdobli smo luknjo v spodnji zid, jo nabili, z vžigalico sem zažgal vžigalno vrvič, ki gori osem sekund, nato sem jo odkuril in tekel sem, kolikor hitro sem mogel, nazaj v strelski jarek. Posrečilo se mi je, dasi so me alpinci zapazili in streljali za menoj. Ko stiskam roke svojim tovarišem, spredaj zagrmijo in stene in vse kar je bilo med njimi, zleti v zrak. Nalogo sem v zadovoljstvo svojih predstojnikov izvedel, a živci so me trpeli. Drugo popoldne so me pohvalili in povišali.

nismo upravičeni posegati vmes. Da li bi se bili mogli vojni izogniti, ako bi bil grof Berchtold iz vsega početka krenil v oni smeri, v kateri se je potem gibal baron Burian, to je vprašanje, ki danes ne spada več v politiko, marveč samo še v zgodovino ali morda v zgodovinsko filozofijo. Odgovora nanj seveda nikoli ne bomo dobili. Zdi se nam, da nam nalaga dolžnost pravičnosti, da ugotovimo, da bivši poslanik pl. Mercy po »Rdeči knjigi« zelo pridobi. Spozna se, da je iz vsega početka skoraj vedno prav videl in izvajal prave zaključke. Nekom neokusno, da ne rečemo otroče, se nam zdi, če se sedaj v mnogih glasilih vali krivda na italijanski vojni na

posamezne osebe. Enkrat naj bi bil kriv general grof Cadorna, potem baron Sonnino, potem zopet kolonialni minister Martini ali poslanik Tittioni. Ali res kdo misli, da so tako velika svetovnozgodovinska nasprotstva, kakor so sedaj udarila druga ob druga, umetno narejena po tako majhnih ljudeh? Tako pojmovanje zgodovine se nam zdi nekoliko naivno. Sicer pa vse, kar je prinesla »Rdeča knjiga«, kakor tudi vse, kar je prinesla »Zelena knjiga«, danes takorekoč ni več politika, marveč zgodovina. Politike, tudi one med Avstrijo in Italijo, sedaj ne delajo ministri in poslaniki, marveč generali in admirali, vojaki in mornarji, in tako bo pač še lep čas ostalo.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Uspešni boji ob Dnjestru.

Dunaj, 15. julija. (K. u.) Uradno razglasaajo:

Splošen položaj se ni izpremenil. Ob Dnjestru navzdol proti Nižniovu so se vneli na severnem bregu reke na več krajih za naše čete uspešni boji, med katerimi je bilo ujetih 11 sovražnih častnikov in 550 mož.

Namestnik načelnika general. štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Hindenburg zopet na delu. — Nad 3000 Rusov ujetih. — Nemci zasedli Przasznysz.

Berlin, 15. julija. Veliki glavni stan: V manjših bojih ob Vindavi od Kuršanja navzdol smo ujeli dva častnika in 425 Rusov.

Južno od Njemena okoli Kalvarije so naše čete pri Frančiškovi in Czowe osvojile več ruskih predpostojank in jih obdržale proti ljutim napadom.

Severovzhodno od Sawalkija smo z naskokom osvojili višine pri Olszamki, ujeli 300 Rusov in z aplenili dve strojni puški. Jugoahodno od Kolna smo vzeli vas Krusca, sovražne postojanke južno in vzhodno od te vasi in južno od črte Tartak—Lipniki. 2400 ujetnikov in 8 strojnih pušk je padlo v naše roke.

Boji okoli Przasznysza so se uspešno nadaljevali. Vzeli smo več sovražnih črt in tudi zasedli mesto Przasznysz, za katero so se zadnje dni februarja vršili hudi boji in katero so Rusi močno utrdili.

Na jugovzhodnem bojišču je položaj v splošnem neizpremenjen.

Najvišje vojno vodstvo.

× × ×

Graška »Tagesspost« piše: Pred kratkim smo na tem mestu izrazili mnenje, da so bili Rusi vsled nadvse silnega pritiska 4. in 11. armade proti Lublinu in Holmu prisiljeni, da so pritegnili semkaj čete s svoje severnopoljske fronte. S tem je bila ruska fronta med Njemenom in Vislo oslabilena, kar je nudilo nemškim četam ugodno priliko za napad. Današnje nemško uradno poročilo kaže, da so se razmere res razvile v tej smeri. Na celi vzhodni fronti se Hindenburgove armade pomikajo naprej in se jim je že po uvodnih bojih posrečilo izvajati značne uspehe. Posebno osvojitve Przasznysza bo neugodno vplivalo na rusko vojno vodstvo, ker leži to utrjeno mesto le 70 km severno od trdnjavskega ozemlja Novogeorgijevsk—Varšava in samo 30 km od narevske črte. Da je tudi to pot zelo resno misljeno, bodo Rusi občutili prihodnje dni. Njih fronto med Njemenom in Vislo bodo nemške čete ostro napadle.

Na Poljskem vzhodno od Visle se pri 4. in 11. armadi ni zgodilo nič važnega. Nasprotno se pa zopet opažajo Pflanzerve čete. Ob Dnjestru ob Nižnivne navzdol so dosegle lep uspeh. Uspešni boji junaških Kranjcev, Korošcev in Štajercer se vrše tedaj v okviru od Rusov zasedenih postojank ob Zlati Lipi. Iz tega se vidi, da je ta uspeh velike važnosti.

× × ×

POROČILO RUSKEGA GENERALNEGA ŠTABA.

Dunaj, 15. julija. (Kor. ur.) Iz vojnega častniškega stana se poroča: Ruski generalni štab poroča:

V nekaterih odsekih bojne črte Bobr—Narev precej hudi boji. Pri Osovjeu streljanje na obeh straneh. Pri Jedvabnu smo 11. julija uspešno razstrelili nek nemški podkop. Med Piso in Rozgo je bilo odbito nemško prodiranje. Od vasi Jednoroves v Praszysz ljuti ogenj iz topov in boji pred njih čet. Levo od Visle mir. V smeri pri Lublinu se je prekinil boj.

Naše čete, ki so svoje 5. t. m. pričeto protiprodiranje, med katerim so dosegle izdatne uspehe, končale, drže zdaj zasedene postojanke, ki so jim bile nakazane na desnem bregu reke Urzendovka. V smeri Holm in pri vasi Grabove se je so-

vražnik brezuspešno poizkušal približati našim utrdbam. Ob zgornjem Bugu pri Busku je pričel 10. julija zvečer sovražnik prodirati z več bataljoni. Dopusili smo, da se je približal na 200 metrov in smo ga z našim ognjem razkropili. Sovražnik je pustil številne ranjence in mrtve.

Ob Zlati Lipi smo odbili 11. julija pri vasi Markov in ob Dnjestru pri vasi Koropiec napade. Naše patrulje so ob zgornjem Bugu in ob Zlati Lipi izvedle celo vrsto posrečenih poizvedb.

SEVERNO OD KRASNICA.

Berlin. »Times« poročajo iz Petrograda: Poročilo, da so se ustavili Rusi zdaj po vrhovih desnega brega reke Uršedovska, kaže, da so se Rusi umaknili že osem kilometrov nazaj, da se izognejo napadu na krilo po generalu Mackensenu.

RUSKE SKRBI ZA OSOVJEC.

Berlin, 15. julija. »Vossische Ztg.« poroča iz Kodanja: Po poročilih iz Petrograda so v tamošnjih vojaških krogih zelo v skrbeh za usodo trdnjave Osovjec. Cenzura dovoljuje časopisom, da objavljajo tozadevne informacije. Zdi se, da hočejo prebivalstvo počasi pripraviti na padec trdnjave.

PRED IZPRAZNITVIJO RIGE.

Kodanj, 15. julija. Ruski listi namigavajo, da bo rusko vojno vodstvo izpraznilo Rigo in sosedna mesta. Občinska zastopstva so odredila, da se odstranijo vsi cerkveni zvonovi, da ne padejo v roke bližajočemu se sovražniku.

RUSKE VESTI.

Petrograjski vojaški poveljnik je odredil varnostno cenzuro tudi za nepolitične tiskovine. Zborovalna svoboda je zopet odpravljena.

»Morning Post« poroča, da se duma otvori na obletnico vojne napovedi. Ena prvih predlog bo avtonomija Poljske.

Člani dume, ki so se vrnili s fronte, so ministrskemu predsedniku Gormykinu omenili pesimistično razpoloženje v vojaških krogih in verjetne nove ruske poraze. Goremykin je odgovoril, da položaj v vojaškem oziru ni tako brezupen. Člani dume da bolehalo na »strahu strategov v spodnji obleki«.

Vlada je prepovedala zborovanje zastopnikov zemstev, ki je bilo sklicano na prihodnjo nedeljo v Petrograd, da bi se posvetovali o gospodarskem položaju.

Petrograjske »Vjedomosti« poročajo, da je car odklonil Goremykinovo prošnjo za odstop.

DUMA IN VPRAŠANJE MIRU.

Berlin, 14. julija. »Vossische Zeitung« poroča iz Chiassa: Zastopnik »Voss. Ztg.« se je razgovarjal v Chiassu z nekim zelo znanim ruskim veleindustrijcem, ki je izjavil: Revolucije v Rusiji ne bo, pač pa izvedejo velike liberalne preosnove. Sodijo, da Rusija z Nemčijo najbrže ne bo sklenila posebnega miru, pač pa izjavila svojim sedanjim zaveznikom, da je nadaljevanje vojske brez cilja. Moramo pričeti z mirovnimi pogajanjmi. Rusi so pravi junaki, a brez orožja. Jasno je, da se morata po vojski približati Nemčija in Rusija. Rusom je bolj kot kdaj na tem ležeče, da delajo skupno z nemško industrijo. Vsekakor se zdaj gradi že železnica iz Arhangelskega.

DUMA POLICIJSKO ZAPRTA.

Stockholm. »Dagblad« poroča iz Petrograda: Policija je prepovedala vsa posvetovanja strankam dume. Vse prireditve pri ministrskem predsedniku so ostale zama. Goremykin je izjavil, da ne dopusti nobenih javnih razprav, dokler ne otvori dume car. Poslancem, ki so došli v Petrograd, prepričajo s silo vstop v dumo.

MAJOR TANKOSIĆ — ČLAN RUSKEGA GLAVNEGA ŠTABA.

»Pester Lloyd« je prejel iz Sofije sledečo brzojavko z dne 12. julija: Pri obravnavi proti sofijskim atentatorjem se je govorilo tudi o »Narodni Obrani« in njenem upravitelju majorju Tankosiću. Obtoženci so trdili, da je major Tankosić umrl. Nasprotno temu trdi bolgarski uradni list »Narodna Prava«, da major Tankosić še živi in da služi pri ruskem velikem generalnem štabu kot štabni častnik.

PASTIRSKA PISMA AMERIŠKEGA KATOLIŠKEGA MALORUSKEGA ŠKOFA ORTYNSKEGA PROTI RUSIJ.

Kodanj, 13. julija. Iz Washingtona se poroča: V mnogih Angliji prijaznih ameriških listih skuša Rusija v Združenih državah razširiti vesti, da malorusko prebivalstvo v Galiciji, Bukovini in na Ogrskem s hrepenenjem čaka na trenotek, ko bi jih Rusija rešila izpod avstro-ogrškega jarma. Kako neresnične so te vesti, najbolje kaže dva pastirski pismi maloruskega katoliškega škofa v Severni Ameriki Ortynskega, kateri je poslala svojim duhovnikom. V teh pismih opisuje škof ruske grozovitosti proti maloruskemu prebivalstvu v Galiciji in Bukovini, o katerih se mu je poročalo in iz katerih izhaja, da je vsled ruskih plenitev in požigaj velik maloruskih družin prišlo na beraško palico. Dalje izhaja iz pisem, da preveva Rusina največje sovraštvo proti carizmu, ki so ga na tak strašen način okušali. Škof opozarja potem na ruske agente, ki že mesece in mesece delujejo v Severni Ameriki in rujejo med maloruskimi katoličani, da bi jih pregovorili k odpadu od svoje cerkve in k prestopu v pravoslavje. Drugo pastirsko pismo škofa Ortynskega sklepa z besedami: »Mi Malorusi nečemo postati Rusi, niti se ne damo ponižati za orodje ruske politike, da bi pospeševali vseslovansko idejo v Ameriki in Evropi. Zato prosimo ameriško ljudstvo, da nas štiti proti ruski ljubezni in ruski svobodi, ki jo ponuja slovanskim narodom. Prosimo, da Američani naše uboge brate v Galiciji ščitijo proti ruskim grozovitostim in izgredom ter pomagajo nesrečnemu, zatiranemu in izmučenemu maloruskemu ljudstvu v Galiciji.« (Medtem je bil večji del Galicije rešen ruskega gospodstva in malorusko ljudstvo sedaj zopet svobodneje diha.)

V SIBIRIJO PREGNANI DUMSKI POSLANCI.

Poznanj, 13. julija. »Dziennik Polzanski« poroča, da so obsojene socialno-demokratske poslance Petrovskega, Muratova, Šaglova, Samojlova, potem publicista Przemeteva, nekega dijaka in dva delavca že odgnali v Sibirijo.

VSI DOVRŠENI RUSKI SREDNJEŠOLCI NA NABOR.

»Frankfurter Zeitung« poroča 15. julija iz Petrograda: Poziv ruske mladine se vrši v vedno večjem obsegu. S 1. julijem so morali na nabor vsi mladeniči, ki končajo srednje šole.

SLABA LETINA V RUSIJI?

Petrograd. »Rječ« objavlja dopis iz zahodne Rusije, ki izvaja, da pričakujejo radi suše slabo letino.

Turčija v vojski.

TURŠKO URADNO POROČILO.

Carigrad, 15. julija. (K. u.) Glavni stan poroča:

Bojna črta ob Dardanelah.

Ponoči od 12. na 13. julij so poizvedovalni oddelki našega desnega krila v odseku Ari Burnu zaplenili v strelskih jarkih veliko bombnih ovojev. Na tem krilu smo vrgli sovražnika, ki se je poizkušal približati našim strelskim jarkom. Na levem krilu je sovražnik celo noč streljal z razsvetljevalnimi krogli, ker se je bal presenetljivega napada in je stalno streljala njegova pehota.

Seddil-Bahr.

Zjutraj 13. julija je pričel sovražnik na celji bojni črti lahko streljati iz topov. Ob 4. uri popoldne je po živahni pripravi sovražnik izvedel napad na naše levo krilo, katerega je večkrat ponovil. Naši z nasajenimi bajoneti izvedeni protinapadi so vrgli sovražnika z velikimi izgubami nazaj. Poleg tega je bil sovražnik, ki se je dne 12. t. m. približal delu naših na tem krilu se nahaajajočih strelskih jarkov in ki je ostal tam, prepoden z napadi in vržen nazaj v svoje stare postojanke. Ujeli smo 14 Angležev, ki niso pravočasno zbežali.

Naše baterije ob anatolskem obrežju so posegle uspešno v boje pri Seddil-Bahru 12. in 13. t. m. Dva sovražna torpedna rušilca, ki sta vdrla v okolico Kerevizdere in ki sta streljala na naše levo krilo, sta radi dobro merjenega ognja teh baterij zbežala. Neko sovražno torpedovko, ki navadno križari v zalivu Saros, sta zadeli dve naši topničarski krogli, ker se je preveč približala obrežju in je hitro zbežala za nek otok v zalivu.

Mezopotanska bojna črta.

Nek sovražni motorni čoln, ki se je poizkušal ponoči od 10. na 11. uro približati Evfratskemu nasipu zahodno od Korna, je pregal ogenj straž. Zjutraj 11. t. mes. je poizkušal sovražnik v obrambi svojih topničark s suhega napad na ta del

brega reke, a je moral vsled ljutega napada naših čet bežati in je bil popolnoma poražen. Sovražne izgube v teh bojih so morale biti zelo velike.

Na ostalih bojnih črtah nobene bistvene izpremembe.

VELIK NAPAD NA DARDANELE.

»Lokalanzeiger« ima iz Basla: »Messager d'Athenes« poroča, da se zavezniški mrzličavo pripravljajo na nov kombiniran napad na Dardanele. Iz Malte so se vrnile popravljene ladje in ova ojačenja so došla iz Francoske in Angleške, ravno tako tudi veliki angleški topovi in ogromna množina streliva. Do napada pride še pred koncem julija.

ANGLEŠKI PORAZ PRI BASSORAHU.

Carigrad, 11. julija. Iz Bagdada se zasebno poroča: Turkom zvesta rodova Elklab in Deyrok, ki stanujeta v perzijskem ozemlju ob reki Karun, sta napadla pri Hasalle - Elmaru angleške čete. Ujetih je bilo 1000 Angležev in zaplenjenih 6 topov, 2 strojni puški, veliko streliva in živeža. Sovražnik je imel veliko mrtvih in ranjencev.

RUSKA KRIŽARKA »RURIK« POTOP-LJENA?

Sofija, 15. julija. »Dnevnik« poroča: Štirje srbski parniki, osem ladij vlačilnic in pripadajoče ladje so se vozile po Donavi navzgor, da iz Francije čez Solun ruskemu brodogradu poslano strelivo peljejo naprej. Tovore so ob izlivu Donave položili na ruski 2500 tonski parnik »Kyrill« in na neki 1500 tonski parnik; ostale tovore, približno 400 ton, so pa naložili v rusko križarko »Rurik«, ki je spremljala parnika, da ju čuva proti morebitnim napadom podmorskih čolnov. Kakih 80 milj od Odese se je pa pojavilo več podmorskih čolnov, ki so torpedirali parnike. »Rurik« je hitel parnikom na pomoč in je poizkušal rešiti moštvo ter je streljal na podmorske čolne, ki so pa ob pol 11. uri dopoldne torpedirali »Rurika«, ki je čez eno uro popolnoma izginil v valovih. O usodi moštva ni nič znane. »Rurik« je bil zgrajen l. 1906., obsega 15.400 ton, dolg je 161,2 m, širok 22,9 m, vozil je z 22 miljami, posadka je štela 900 mož; oborožena je bila križarka s 36 topovi.

Amerika.

ZAKAJ JE BILA IZROČENA NAŠA NOTA AMERIKI.

Budimpešta, 16. julija. »Bud. Hirap« poroča iz Črnovic: Pred nekaterimi dnevi so privedli v Črnovice 500 ruskih ujetnikov, ki so jih zavezniški ujeli v zadnjih bojih. V Črnovice so pripeljali tudi dva težka topova, o katerih je dognano, da sta bila dobavljena pred kratkim po Ameriki.

Berlin, 16. julija. (Kor. ur.) Avstrijsko noto Ameriki vse časopise toplo pozdravlja in kaže na zvestobo Avstrije nasproti Nemčiji. »Lokalanzeiger« naglašja, da Wilson ne bo mogel odkloniti, da celo vprašanje se enkrat prouči. »Deutsche Tageszeitung« opozarja, da Avstrija v prekmorskih vprašanjih prvič posega kot zaveznica Nemčije vmes, kar dokazuje, da je po vojni sili postala solidarnost veliko večja, kakor jo določa pogodba. »Berliner Tageblatt«: Brez gostobesednosti pove nota naravnost in mirno, kaj da hoče. »Vossische Ztg.«: Nota je važna, ker opozarja Ameriko na postavno pot.

NOVA AMERIŠKA NOTA.

Geni, 14. julija. Državni tajnik Lansing in predsednik Wilson sta se v triurnem posvetu popolnoma sporazumela o odgovoru na nemško noto. Lansing je naknadne želje Združenih držav tako natančno sestavil, da lahko Nemčija v kratkih besedah odgovori, če sprejme ali če odkloni zahteve, če so še kakšnega pomena na daljnje diplomatske zveze ali nobene.

WILSONOVE BRZOJAVKE GLEDE NEMŠKE NOTE.

Pariz, 16. julija. (Kor. ur.) Listi poročajo iz Washingtona, da je tajnik predsednika Wilsona prejel sledečo brzjavko: Od trenutka, ko je došlo uradno besedilo nemške note, sem zadevo pazno razmotrival. Sem v stalni zvezi z državnim tajnikom in z ostalimi viri, ki bi mogli položaj razjasniti. Kakor hitro bova državni tajnik in jaz položaj popolnoma premotrila in došla do sodbe, se vrnem v Washington, da čujem mnenje svojih ožjih svetovalcev. Kabinet se bo nato sešel, da kakor hitro mogoče sestavi poročilo, ki bo vsebovalo namere ameriške vlade.

BRYAN O NEMŠKI NOTI.

New York, 13. julija. (Kor. ur.) Bryan je izjavil, da izvajajo uvodniki listov glede na odgovor Nemčije ekstremne nazore. Sodi, da je večina za to, da se ščitijo ameriške pravice. Ameriško ljudstvo bi odobravalo srčno vse predsednikove korake, ki so sposobni, da se Američani ne izpostavijo nevarnostim in da potniki ne pridejo v stik s tihotapskim blagom, osobito s strelivom.

Razna poročila.

SESTANEK NEMŠKEGA CESARJA S HINDENBURGOM.

Berlin, 16. julija. Wolffov urad poroča iz Poznanja: Cesar Viljem je pred kratkim na svojem potovanju na bojišče severno od Pilice, bival tu. Istočasno je prišel general feldmaršal pl. Hindenburg. Cesar se je z njim in načelnikom generalnega štaba generalom pehote pl. Falkenhaynom deli časa razgovarjal.

ITALIJA SE NI PODPISALA POGODBE SPORAZUMA ŠTIRIH.

Berlin. Iz Kodanja poročajo »Lokalanzeigerju«: Italijanska vlada pogodbe o ustanovitvi sporazuma štirih v Londonu še ni podpisala, marveč mu je le ustno pritrdila. Pogodba se podpisuje, če bi napovedovala Nemčiji Italiji vojsko ali pa Italija Nemčiji, kar velja tudi glede na Turčijo.

NADVOJVODINJA MARIJA NA SMRT BOLNA.

Dunaj, 15. julija. (Kor. ur.) Nadvojvodinja Marija, vdova nadvojvode Rainerja, je v Badenu pri Dunaju nevarno obolela; njeno stanje je resno. Današnji jutranji buljetin: V minuli noči se je pomnožila slabost, vročina 38,3, žila 120.

LAŠKO BRODOVJE V EGEJSKEM MORJU.

Basel, 15. julija. Iz Rima poročajo, da se je že nekaj dni nahajal oddelek italijanskih bojnih ladij v Egejskem morju, da se udeležijo dardanelske akcije. Medtem je prišlo drugo povelje. Oddelek laških torpedovk je pristal pri Krfu pod pogojem, da med 24 urnim bivanjem ne vporablja brezžičnega brzojava in nikogar ne pusti na suho.

ZVEZA JUŽNO-AMERIŠKIH DRŽAV.

Rotterdam, 10. julija. Iz Washingtona se poroča: Kljub vsem uradnim dementijem se tu vzdržuje mnenje, da so Argentinijska, Brazilija in Chile sklenile južno-ameriško državno zvezo v svrhu, da bi tvorila protiutež proti Združenim državam o priliki sklepanja trgovinskih zvez z Evropo po vojni.

USTAVLJEN DANSKI PARNIK.

Kodanj, 15. julija. (Kor. ur.) Danski parnik »Kronprinz Frederic« so južno od Sundega ustavile nemške vojne ladje in odpeljale v Swinemünde. Parnik je vozil les v Sundswall na Angleško.

Plenitve v Italiji o priliki poraza ob Soči.

Bern. (Kor. urad.) »Messagero« poroča, da je specialno sodišče v Rimu obsodilo šest oseb radi patriotskih demonstracij dne 9. julija, ob kateri priliki je bilo na dveh cestah opustošenih več trgovin s tujimi naslovi, na zapor do dveh mesecev. Iz te notice je razvidno, da so se tudi v Rimu, in sicer kmalu po zadnjem porazu ob Soči, vršile plenitve. Glasom »Gazette del popolo« je bil v Turinu neki mož obsojen na 70 dni zapore in na denarno globo 550 lir, ker se je bil izrazil, da vé, da so bili Italijani tepeni.

Dnevne novice.

+ Cenjene naročnike, ki jim je naročnina potekla, pa je doslej še niso obnovili, vljudno opozarjamo, da se list s prihodnjim tednom ustavi vsem, ki dotlej ne obnove naročnine ali ne sporoče tehničnih razlogov, ki jim onemogočujejo pravočasno doposlave naročnine.

— Za begunce z juga. Prav bi bilo, da bi tudi v Ljubljani in po drugih kranjskih mestih tukajšnji odbor za goriške begunce organiziral obširno akcijo za denarne prispevke, katere bo gotovo zelo potreboval. Trst je zbral že 85.000 K in mi bi za svojo kri ničesar ne žrtvovali. Prepričani smo, da bi vsak Ljubljančan rad določil v ta namen stalen tedenski prispevek, ako bi se n. pr. organiziralo tako redno tedensko pobiranje po ulicah oziroma hišah. Branimo domovino z dejanji. Gregorčič nas kliče, da odpremo roke in srce za trpečega brata in otrema bratovske solze.

— Za slovenske begunce smo dalje prešli: preč. g. Mih. Saje, svetnik-zupnik na Skarucini, 10 K; neimenovana v Ljubljani 10 K; Bog plačaj! Nadaljnji darovi naj se pošiljajo naravnost na »Posredovalnico za goriške begunce«, Ljubljana, Dunajska cesta 38 (Zadružna zveza).

— Za »Rdeči križ«: Neimenovan v Ljubljani 5 K.

— Državni in deželni poslanec dr. Ivan Benkovič piše z južnega bojišča »Slovenskemu Gospodarju«: Pošiljam vam iskrene pozdrave; zroč na vrhove Krna in predgorja, opazujem z ogroženostjo postaje veličastni topovski dvoboj. Lah strelja na vse pretege iz vseh topov, pa le redko zadene terno. Učinek večjih topov se opaža s prostim očesom na 12 km daljave. Velikanski stolpi dima se vidijo od daleč. Uro pred nami

gori večje selo, pa tudi bližnja cveteča vas je že precej v razsulu. Sovražnik skuša doseči tudi kolodvor in nas je s par bombončki motil parkrat pri delu, toda pred nami stoječa baterija je sovražno postojanko hitro »pogrunjala« in jo v prah razpršila. Skoro pred očmi sovražnika se promet na kolodvoru nadaljuje, četudi deloma v območju sovražnega ognja. Dne 2. t. m. je sovražnik vrzel par granat v neposredno bližino za odhod pripravljenega sanitetnega vlaka; posledica: le par lukenj med železniškimi tiri in par ubitih šip. Naše postojanke so neomajne, četudi pade včasih po tisoč granat dnevno le na par kilometrov širjave. Željno pričakujemo prihoda domačih čet, ki bodo branile rodno grudo. Sovražnik je spoznal v Slovencih in Hrvatih neprekosljivega protivnika.

+ Ceste v tržaški okolici. Ob odpravi politično tendenčnih uličnih imen v Trstu opozarja »Edinost«, da so tudi slovenski okolici z isto tendenco vsilili tuja imena, ki se jih ni prebivalstvo nikdar in ki se jih še zdaj ne poslužuje. Značilen je posebno tale slučaj: Cesta, ki vodi iz mesta po slovenski zemlji na Prosek in ki jo ljudstvo naziva Proseško cesto, so prekrstili v »Strada d'Italia«.

+ Zrelostni izpit z odliko je napravil na Terezijanski akademiji nadvojvoda Albert, sin maršala nadvojvode Friderika.

— C. kr. moškega učiteljskega goriškega p. n. gg. učitelji se tem potom vabijo, da naznanijo v svrhu dopisiljave mesečne plače svoje sedanje bivališče ravnateljstvu pod nastopnim naslovom: V. Bežek, c. kr. učit. ravnatelj, Ljubljana, Marije Terezije cesta 6, II.

— Pošiljanje vzorcev vojakom na bojišču. Kakor poroča tukajšnji vojni poštni urad, prihaja tja dan na dan mnogo vzorcev, dasi je pošiljanje vzorcev vojakom na bojišču zazdaj ustavljeno. Toliko p. t. občinstvu v blagohotno naznanilo in pojasnilo.

— Mlad doktor. Na dunajskem vseučilišču promovira doktorjem prava danes nečak mariborskega stolnega dekana mil. gosp. J. Majcena, član »Danice« g. Stanko Majcen, c. kr. namestniški praktikant v Gradcu in zdaj v vojaški službi kot rezervni poročnik.

— Velika vsota denarja izgubljena. Posestnik in gostilničar Janez Kogovšek v Zaplani je te dni na svojem povratku z Vrhnike izgubil rdečo denarnico s 3600 K, in sicer dva bankovca po 1000 K, štiri bankovce po 50 K in 70 bankovcev po 20 K.

— Smrtna kosa. V Barkovljah je umrl šef znane slovenske stavbeniške tvrdke Ivan Martelanec. Pokojnik je bil več let tudi mestni svetovalec v Trstu in dež. poslanec. — V goriški bolnišnici je umrl gostilničar Alojzij Stopar iz Trsta.

— V bojih ob Dnjestrju je padel dne 12. junija Viktor Kozina, rojen leta 1884. na Viču. Bil je vojak 17. pešpolka ter je bil sedaj že tretjič na bojišču. Blag mu spomin!

— Dva pionirja utonila. Pri vajah na Dravi sta v Mariboru utonila dva pionirja.

— Izvoz bavarskega piva prepovedan. Nemški zvezni svet je prepovedal izvažati pivo, slad in sladni izvleček. Avstriji tedaj ne bodo več pili znanega monakovskega piva Löwenbräu, Pschorrbräu, Paulaner, Salvator in Kulmbacher piva.

— Pri žrebanju 31. državne dobrodelne loterije za vojaške namene je zadela glavni dobiček 200.000 kron štev. 108.735, 50.000 kron je zadela številka 132.255.

— Doktorjem prava je bil imenovan na dunajskem vseučilišču pravni praktikant Friderik Fabiani.

— Velik vihar na južnem Ogrskem je divjal, kakor poroča c. kr. kor. urad, dne 14. t. m. Vihar je pričel divjati jutraj in je trajal z malimi odmori do večera. Odnašal je strehe in ruval drevesa. Mesto Temešvar je bilo dvakrat zagnjeno v temo radi kratkega stika. Veliko škode je povzročil osobito sadnemu drevju.

— Obletnica slavnika. Prvi slavnika je dal na glavo nemški cesar Oton Veliki leta 946, ko je šel s svojimi vojakmi na vojsko zoper francosko kraljico Gerbergo. Od tistega časa je torej ravno 969 let, odkar so prišli slavniki v veljavo.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Brezuspešni francoski osvojevalni poskusi v Argonih. — 3736 ujetnikov.

Berlin, 15. julija. Veliki glavni stan: Na južnem Flanderskem smo včeraj zahodno od Wytchaete z dobrim uspehom razstrelili podkope. Pri Souchezu so Francozi napadli deloma z močnimi silami na različnih točkah. Povsod smo jih odbili. Severozahodno od sela Beau Sejour v Champagni se sovražni napad z ročnimi granatami vsled našega ognja ni mogel izvesti.

Francozi so včeraj do noči ponovno poskušali zopet vzeti od nas osvojeno postojanko v argonskem gozdu. Kljub temu, da so porabili veliko municije in zastavili močne nanovo došle sile, so se njihovi napadi zrušili ob neomajljivi nemški fronti. Na mnogih mestih je prišlo do silovitih bojov z ročnimi granatami in moža z možem. Z nenavadno visokimi izgubami je plačal sovražnik svoje brezuspešne napore. Številco francoskih ujetnikov se je zvišalo na 68 častnikov in 3668 mož.

Uspeh naših čet je tem pomembnejši, ker so Francozi, kakor ujetniki soglasno izjavljajo, za 14. julij, dan njih naročnega praznika, pripravili veliki napad na našo argonsko fronto.

Tudi vzhodno od Argonov so se včeraj vršili večji boji. V gozdu Malancourt je naš ožjen preprečil napadalne poskuse sovražnika. V gozdu Pretre se je pred našimi postojankami z velikimi izgubami zrušil francoski napad.

Neko francosko letalo, ki je preletelo naše postojanke pri Souchezu, smo zadeli. Letalo je pričelo goreti in je padlo v sovražni črti na tla. Drugo letalo smo pri Henin-Lietardu sestrelili; posadka je ranjena padla v naše roke.

Najvišje vojno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

13. julija ob 3. uri popoldne: Ponoči so se vršili na raznih točkah fronte veliki boji. Južno od Soucheza se je ponesrečil sovražni napad o polnoči. Nek drug napad je dovolil sovražniku, da je zasedel pokopališče in sosednje järke. Na planoti Quennevil in Nouvron posebno hud artillerijski dvoboj, v Argonih boj z minami. V Woerwu je obstreljeval sovražnik Fresnes (16 km jugovzhodno od Verduna) z granatami vseh kalibrov. Pri Vaux-Ferry (gozd Apremont) smo odbili sovražni napad. V Vozeizih, jugozahodno od Ammersweillerja se je izjalovil napad več nemških stotnij z velikimi izgubami za sovražnika; pri tem smo ujeli nekaj Nemcev.

Skrbi Francozov zaradi nemških uspehov.

Geni, 15. julija. Vsa zasebna poročila iz severne Francije pričajo, kak strah da so povzročili uspehi nemške armade, doseženi začetkom tedna pri Arrasu. Strokovni kritiki osobito obžalujejo, ker so izgubili Francozi opirališče Cabaret Rouge, kar Nemcem pohod na Arras zelo olajšava. Nadalje so povsod zelo vznemirjeni radi nemških uspehov v Argonih in v gozdu Priester.

Govor predsednika francoske vlade.

Pariz, 15. julija. (Kor. ur.) Ob priliki, ko so prepeljali pepel pesnika Rouget de l'Isle v invalidsko stolnico, je govoril predsednik Poincaré, ki je izvajal: Francija je žrtev brutalnega, v podrobnostih premišljenega napada, a končna zmaga tvori plačilo moralni sili in vztrajnosti. Vse moči in vsa energija naj se osvedočiijo le v en cilj, da se namreč nadaljuje vojska, dokler se sovražnik končno ne porazi. Avstrija je napadla Srbijo, dasi je Italija svarila in kljub odjenljivosti Srbije. Zgodovina bo potrdila, da sta storili Rusija in Francija vse, da se ohrani mir. Vojsko je pa hotel imeti vojaški imperializem osrednjih sil. V Franciji ni niti enega vojaka, ne enega državljanina in ne ene ženske, ki bi jasno ne umeval, da je vsa bodočnost našega plemena, ne le njegova čast, marveč tudi njegov obstoj odvisen od težke minute te vojske.

Ponesrečena povodna letala.

Pariz. (Kor. urad.) »Petit Parisien« poroča iz Madrida: Od štirih povodnih letal, ki so včeraj iz Gibraltarja odletela na poizvedovanje, sta se le dve vrnili. Tretje je padlo v morje. Posadka je rešena. O četrtem letalu ni nobene vesti.

Eksplodizija na kolodvoru v Havre.

Pariz. (Kor. urad.) »Petit Journal« poroča iz Havra: Na tukajšnjem kolodvoru je med transportom eksplodiral zaboj z razstrelili. Ena oseba je bila ubita, več ranjenih. Gmotna škoda je zelo velika.

Obsojen francoski vojni ujetnik.

Bayreuth, 15. julija. Sodišče v Bayreuthu je obsodilo francoskega vojnega ujetnika dijaka Parižana Luciena Henriot v petletni zapor. Straža ga je zasačila, da je poizkušal povzročiti oženj na železniških vozovih, ko so vojni ujetniki nakladali slamo.

Anglija najame v Avstraliji 20 milijonov vojnega posojila.

London. (Kor. urad.) »Times« poročajo iz Sidneya: Premierni minister Fisher je izjavil v parlamentu, da je vlada sklenila v Avstraliji emitirati vojno posojilo v višini 20 milijonov funtov šterlingov po kurzu al pari.

Francozi streljali na lastne podmorske čolne.

Berlin, 15. julija. (K. u.) Wolffov urad poroča: Francosko mornariško ministrstvo je dne 5. t. m. uradno poročalo, da sta dve lahki francoski ladji v Kanalu dne 4. t. m. obstreljevali dva

nemška U čolna in da je več granat zadelo en čoln. Hakor izvemo na mero-dajnem mestu, ne pridejo v poštev nemški U čolni. Gre torej le za francoske ali pa za angleške U čolne, ki so jih morale francoske ladje pomotoma ob-streljevati.

Angleži o položaju.

»Times« pišejo o položaju na zahodni fronti: Zelo težko je uganiti načrte, katere zasleduje sovražnik s svojim živahnim delovanjem. Sedaj tu, sedaj tam prične silno obstreljevati. Na drugi strani pa je neverjetno, da bi bil sovražnik na kaki točki tako močan, da bi mogel doseči kak važen uspeh.

Pred rudarsko stavko na Angleškem.

London, 15. julija. (Kor. ur.) »Daily Chronicle« poroča iz Cardiffa: Zdi se, da ni več mogoče preprečiti stavke v valeskih premogokopih. Položaj je tako resen, da bosta morala morebiti Asquith in Lloyd George odpotovati v južni Wales. Voditelj delavcev Harthorn je izjavil, da če poizkusijo ljudi s silo spraviti do mu-nicijsko postavo, bo položaj še desetkrat slabši.

Velike finančne skrbi Angleške.

Rotterdam, 8. julija. (»Berliner Tageblatt«.) Zbornica lordov je sprejela Midle-tonov predlog, da naj vlada takoj omeji izdatke kraljeve uprave. Prejšnji lord-cancler lord Lorebun je rekel, da je svarilo potrebno, kajti vsak dan se izda za vojno 3 milijone funtov (72 milijonov kron). Če ne bo zmagala pamel, gredo bankrotu nasproti.

Lord Haldane je pritrjeval, da ministristvo res razsipa, pa debata vzbujala utis, kakor da bo po vojni zadoščalo, če bo vlada pobirala nekaj novih davkov. Sicer pa gospodarita po starem. Angleška pa bo po vojni čisto drugačna, in sicer ubožnejša dežela. Izgubila bo ugodnosti svojega ugleda, preteklosti in tradicije, katere bi dale Angleški neko posebno stališče v obrti in trgovini in katero je uživala dosedaj, ker je je imela v posesti brez vseh konkurentov.

»Homerule« za irsko neodvisnost.

Amsterdam, 13. julija. »Times« poroča: V sredo bo imela dublinska mestna uprava posebno sejo. Na dnevnem redu je resolucija, ki zahteva, da se s 17. septembrom uvede »Homerule« za celo Irsko. Liberalna vlada je svoj čas izjavila, da se to zgodi šele po vojni. Dublinci najbrže ne zaupajo novi koalicijski vladi. Sejo je zahtevalo 40 dublinskih mestnih svetovalec.

Na Balkanu.

KAJ NAMERAVA BALKAN?

Celokupno evropsko časopisje se neprestano peča z vprašanjem, da-li bo kaka balkanska država opustila svojo nevtralnost. V vseh teh razpravljanih igra domišljija veliko vlogo. Kolikor toliko trdna tla glede razvoja stvari imamo edino le na Grškem. Tam se snide parlament dne 20. tekočega meseca in bo v svoji prvi seji — tako se sliši — izvolil za predsednika bivšega ministrskega predsednika Venizelosa. To bi bilo seveda znamenje za odstop Gunarisovega kabineta in gospodu Venizelosu bi se zopet poverila sestava novega kabineta. Do sem je takorekoč čista plovna voda. Kakšno politiko bo delal gospod Venizelos, pa danes ne more še nihče z gotovostjo napovedati, saj se je izza njegovega odstopa marsikaj izpremenilo. V ostalem ima biti že v bližnjih dneh sprejet pri kralju, ki je že skoraj popolnoma ozdravel. Nad tem, kar se godi v kabinetih v Bukarešti in Sofiji, je razborstna gosta koprena in so mogoča danes le domnevanja in kombinacije, ki nikomur ne koristijo.

TURŠKO-BOLGARSKA POGAJANJA.

»Kölnische Zeitung« poroča iz Sofije: Turški ministrski svet se ni storil končnega sklepa o bolgarski zahtevi po popravni meji. Vojni minister je namreč na kratkem potovanju. Vodilni bolgarski krogi ne dvomijo, da se ne bo doseglo sporazumljenje.

LEGAR V SRBIJI.

Kodanj, 15. julija. »National Tiden-de« poroča iz Pariza: Pariški profesor Pozzi piše iz Srbije: Nahajam se v središču legarja. Strašno, brezupno je. Imamo strogo povelje, da ne navajamo niti števil, niti podrobnosti. Položaj je tak, da bolniki radi pomanjkanja prostora kar stoje umirajo. Pismo konča z nujno prošnjo za pomoč.

PRITISK SPORAZUMA NA BALKANSKE DRŽAVE.

Atene. List »Neon Asty« izjavlja, da bodo najbrže države sporazuma na balkanske države še močnejše pritiskale in da bodo pomnožile svoje ponudbe, ker se je pomoč Italije izkazala kot popolnoma brezuspešna.

PRINC HOHENLOHE V RUMUNIJU.

Bukarešt. (Kor. ur.) Izredni poslanik princ Hohenlohe je došel 14. t. mes. sem med potovanjem v Carigrad.

RUMUNIJA NAKUPUJE LETALA.

Berlin. »Tägliche Rundschau« poroča iz Kodanija: Rumunska vlada je kupila v Italiji 30 letal, ki so došla čez Solun v Bukarešt.

SRBSKI PORAZ PRI TIRANI.

»Kriegszeitung« ima iz Aten: Pri Tirani so zadeli Srbi na silovit odpor Albancev. V pravcati bitki so Srbi imeli 2000 mrtvih. Srbi so se maščevali in zažgali vse osvojene vasi. (?)

SRBIJA ZBIRA ČETE PROTI BOLGARIJI.

Bukarešt, 14. julija. »Seara« poroča iz Niša: Srbi so vzeli znatne čete od avstrijske meje in so jih zbrali na bolgarski meji.

Ljubljanske novice.

Ij Padel je na italijanskem bojišču znani ljubljanski plakater Peter Matelič. Vstopil je kot navdušen vojak že začetkom vojske prostovoljno v vojno službo. Padel je 5. t. m. Naj mu bo lahka domača zemlja, za katere čast se je boril.

Ij Ljubljancan-duhovnik na Ruskem mašuje in spoveduje ujetnike. Od Kapele pri Radgoni nam pišejo: Iz ruskega ujetništva iz Skobelova v Turkestanu piše dne 14. sušca Ludvik Zver svoji materi: »S srčnim pozdravom Vam naznanjam, da sem še zdrav, samo vojni ujetnik sem. Tolaži me to, ker nas je par znanih skupaj. Drugače ne delamo, kakor uši koljemo. Imeli smo malo snega, pa premrzlo ni bilo. Zdjaj je toplo, kakor pri Vas še poleti malokdaj. Praznike sem imel žalostne. Mišlim, da jih še ne bom tako kmalu obhajal doma. Pri sv. maši je nisem bil od Stefanovega, pa takrat samo na pol, ker smo morali brž dalje. Danes sem imel zopet srečo. Maševali so nekdanji kaplan kapelski, č. g. Vladimir Cepuder. Oni tu spovedujejo Slovence. Pa ne vem, ali so ujeti, ali drugače sem poslani.« (Op. poročevalca: Vojni kurat V. C. je tudi ujetnik.)

Ij Nezele sadije. Na trg je začelo že precej dohajati letošnje sadije. Hruške, štrboncije, jabolka, smokve in marelice imajo že vse prodajalke sadija in tudi posamezni deželani jih prodajajo dopoldne, ko jih pripeljejo na trg. Občinstvo, kakor tudi prodajalci sadija, se posebno letos opozarjajo na to, da gledajo, da je sadije zrelo, da se ne pojavi vsled zauživanja nezrelega sadija kak bolezen. Kmet naj pusti sadije do dobrega dozoreti in potem naj ga šele pripelje na trg. Teden sem ali tja, saj ima pri tem tudi sam dobiček. Proda hitreje, boljše in vrhute pa se mu še ni treba bati, da bi mu ga tržno nadzorstvo zaplenilo, ki bo v tem oziru zelo strogo. Tržno nadzorstvo je, kakor čujemo, nekaj nezrelega sadija že zaplenilo. Zaradi tega naj bodo prodajalci in kupci v svojem lastnem interesu previdni!

Ij Iz mestnega tržnega nadzorstva se piše: »Med branjevci, zlasti med onimi na Pogačarjevem trgu, se je razpaslo vnebovpijoče oduševstvo. Ljubljanski branjevci so n. pr. kupili tržaški fižol 1 kg za 60 vinarjev, prodajali so ga pa 1 kg za 1 K 20 vin. Paradižnike so kupili komad za 1 ali 2 vinarja, prodajali s okomad po 10 vinarjev. Marelice so v Vipavi 1 kg 50 vinarjev, branjevci so jih plačali v Ljubljani 1 kg po 1 K, prodajali pa 1 kg po 2 K ali 2 K 40 vin. itd. Z ozirom na te oduševske razmere je mestni aprovizacijski odsek sklenil vpeljati tudi mesno prodajo zelenjave in sadija na drobno. Danes zjutraj ob osmih je prišla v Ljubljano iz Trsta prva pošiljatev za mesno vojno prodajalno. To pa branjevkom ni bilo všeč. Z vsi silo so se vrgle na pripeljano blago in ga tržaški veleprodajalci iztrgale iz rok. Mestno tržno nadzorstvo je z ozirom na kruto kršenje tržnega reda, prekap ter poizkus navijanja cen, takoj dalo vse branjevece, ki so se izgrede udeležili, odstraniti s trga. Kakih osem branjevcev je moralo mahoma odstraniti stojnice s trga.« — Kakor čujemo, kaznovane branjevece trdijo, da niso vedele, da bi bilo blago namenjeno za mesno vojno prodajalno.

Ij Velik specialni večer je danes v »Kino Centrala«. V veseloigr »75 in 76« je glavna vloga v rokah Valdemarja Psilandra. Na vsporedju so še: velika drama »Potapljač«, veseloigra »Konjak, pet-zvezdna znamka«, komični prizor »Müller — hipnotizer« in dva aktualna znanstvena filma: »Kuga, nje vzroki in obramba« in »Vodiki«. Predstave so ob pol 6., 7. in pol 9. zvečer.

Iz ruskega ujetništva

v Aziji se je oglasil 20. t. m. Jos. Tomše iz Cateža ob Savi, ki ni od 5. decembra l. l. nič pisal. To bodi v tolažbo materam in ženam, ki so obupane radi svojih.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil — po devetih dolgih mesecih — Ivan Pešec, korporal c. in kr. domobranskega polka št. 27. Ujet je bil 26. avgusta l. l. Nahaja se v mestu Troick, gubernija Orenburg v Sibiriji. Pismo je hodilo tri tedne. Pisal je svoji materi v Brestu pri Tomišlju. Piše, da je zdrav.

V ruskem ujetništvu se nahaja Anton Her-vatin iz Trsta.

Franc Bernik iz Škofje Loke piše iz Taškenta v Turkestanu. Godi se mu ne preslabo, samo silno dolgčas mu je. Ujetniki nič ne delajo, samo po dvorišču vojašnice se sprehajajo.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil Franc Lah iz Našove pri Komendi. Ujet je bil s prazniškim posadko. Sedaj je v Mali Aziji v Skobelovu.

Iz ruskega ujetništva je pisal po celih 11 mesecih prvič Anton Sorgo iz Opljia v Istri. Naj bo v tolažbo ta novica vsem, ki pogrešajo od svojih dragih še vedno vsake vesti. Lahko, da kateri sploh nikoli ne bo pisal, pa bo po vojski domov prišel.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil Franc Sa-jovic iz Stražišča pri Kranju. Ujet je bil 23. decembra, nato je 11 dni marširal in 16 dni se je vozil. Nahaja se poleg mnogih slovenskih rojakov v Skobelovu, guberniji Turkestan v Aziji.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil Ivan Peč-nikar p. d. Petračev iz št. Jakoba ob Savi. Bil je v Przemyslu, odkoder je pisal 27. februarja. Sedaj se nahaja v Novo Nikolajevsku v Sibiriji.

Matevž Jeromen piše iz ruskega ujetništva (24. aprila) bratu Ivanu v Mali vasi, hiš. št. 20, pošta Jezica. — Ivan Vidmar piše očetu Alešu v Šenčurju pri Kranju, da se nahaja v Tomsku v Sibi-riji. — Ivan Novak piše ženi, ki biva v Križu pri

Komendi. — Jožef Zalokar piše svojem v Ga-brovnici poleg Šmartna pri Kamniku: Bil sem v vročih bitkah, ali Bog me je obvaroval, da nisem bil ranjen. Stal sem 185 dni v ognju. Veliko sem preстал mraza, žalosti in skrbi. Zdjaj je to prestano; sem ujet daleč na Ruskem.

V ruskem ujetništvu v Taškentu se nahaja desetinik 17. pp. Ivan Lavrenčič iz Vrhpolj pri Vi-pavi, brat dr. Matije Lavrenčiča. Ujet je bil 23. fe-bruarja.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil po osmih mesecih Ivan Drnovšek, doma iz Sv. Urha pri Za-gorju. Nahaja se v mestu Muromu v Vladimirski guberniji.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil črnovojnik Anton Spacal, ki je bil topničar v Przemyslu. Piše, da je živ in zdrav.

Barovi.

II. izkaz darov za slepce.

Neimenovani v Ljubljani 4 K; Minka Poženel, trgovka, Jesenice-Fužine, 50 K; trije neimenovani 6 K; Fr. Pretnar, knjigovodja Mestne hranilnice v Ljubljani in njegova družina, 20 K; zbirka v Franca Jožeta azilu v Ljubljani po Mar. Zeni 10 K; več neimenovanih v Ljubljani 22 K 20 vin.; župnik Jos. Cerjak v Rajhenburgu 2 K; J. Tratnik in M. Ga-berc, kaplana v Rajhenburgu, 4 K; Jos. Goršič v Ljubljani 10 K; Marija Kessler v Ljubljani 2 K; Mar. Vrhove, poštna uradnica v Ljubljani, 2 K; »Sveta vojska« v Sori 30 K; župnija Sv. Jakoba ob Savi 21 K; Ivana Snoj 2 K; Uršula Grčar 2 K; župnik Anton Jemec 5 K; Iv. Brezovar, duhovnik v pok., Šmartno pri Litiji, 10 K 90 vin.; župnija Tržič, Go-renjsko, 100 K; zbirka na novi maši preč. g. G. Ga-brovška 30 K; Marija Potočnik v Ljubljani 4 K; neimenovani v Ljubljani 4 K; župnija Krka 40 K; Ciril Tomazin, vojak, 2 K; neimenovan vojak 3 K; vlad. svetnik Dr. Detela 10 K; Serafina Posch-Dogan 10 K; župnija Podbrezje 100 K; župnik P. Svelgelj v Movražu, Istra, 42 K; Josipina Exel v Vojniku nabrala 10 K; župnija Sava ob juž. železnici 7 K; W — — 4 K; primarij dr. Franc Göstl v Go-rici 3 K; župnik Iv. Sekol v Vogrčah na Koroškem 15 K; Rozalija Lah v Mengšu 2 K; zbirka na novi maši gosp. Al. Tome 50 K; župnija Tomišel 8 K; Vincenc Polaj 10 K; Viktor Steska 10 K; župnik Vole, Rova, 2 K; župnija Dob 12 K; neimenovan 2 K; neimenovana 8 K; Jerica Blaznik 10 K; Fran-čiška Benkovič 20 K; neimenovana 20 K; zbirka na konferenci v Šmarju na Štajerskem 27 K 30 vin.; župnija Šmarje pri Ponikvi 100 K 50 vin.; župnija Ajdovec 12 K; Ant. Grmek, žup. uprav. pri Sv. Vin-cenciju v Trstu, 10 K; Luka Mivšek, Pešata, 2 K; Jožef in Frančiška Kurent 2 K; Anica Erjavec v Ljubljani 20 K; učitelj Avgust Pirc v Ljubljani 2 K; M. Kolar, stolni dekan v Ljubljani, 20 K; Franc Štrukelj, trgovec, Grahovo ob Bači, 30 K; podžup-nija Primskovo 53 K 17 vin.; župnik Vinc. Dolenc, Golac, Istra, 20 K; župnija Ljubno, Gorenjsko, 18 K; nabrano pri Sv. Heleni pod Ljubljano 24 K; Stanko Premrl 10 K; župnija Črnuče 20 K; Helena Drešar 10 K; župnik Ant. Tomelj na Črnučah 10 K; več darovalcev skupaj 8 K 23 vin. Skupaj 1149 K 30 vin. — Vsota I. izkaza 264 K 08 vin. Skupaj 1413 K 38 vin. — Neimenovan dobrotnik je v isti namen vložil pri deželni odboru znesek 10.000 kron. — Vsem blagim darovalcem v imenu oslepelih voja-kov iskrena hvala! — Nadaljni zneski naj se po-šiljajo na Centralo »Svete vojske« v Ljubljani, Po-ljanska cesta 4, osebno pa oddajajo pri upravnistvu »Slovenca« v Ljubljani.

Centrala »Svete vojske«.

Sprejme se 1385

krojaški pomočnik
pri F. Milanu Poljanšku, Dol. Logatec.

Sprejme se 1397

učenec

zarav in krepak s primerno šolsko iz-obrazbo, poštenih starišev za takojšnji nastop. Altonz Oblak, Rudolfovo.

Dva trgovska pomočnika

mešane stroke se takoj sprejmeta pri
tvrdki IVAN SAVNIK, Kranj. 1392 3

Potrtega srca naznanjamo
vsem sorodnikom, prijateljem in
znacem žalostno vest, da je naš
ljubljeni oče, gospod

Peter Matelič

bivši plakater v Ljubljani

padel 5. julija na italijanskem
bojišču junaške smrti kot pro-
stovoljec v 49. letu starosti.

Bodi mu ohranjen blag spo-min!

Ljubljana, 16. julija 1915.

1401 Žalujoči ostali.

Zahvala.

Podpisani si dovoljujejo izreči
vsem, ki so se udeležili pogreba
naše ljube, nepozabne soproge,
ozir. matere in sestre najiskre-
nejšo zahvalo. Se posebno pa se
zahvaljujemo blag. gosp. ravna-
telju, vlč. gosp. katehetu c. kr. go-
riške državne realke, kakor tudi
društvu poštinih uslužbencev.

Družine:

Paušič, Sbogar, Coffou.

Trgovskega pomočnika

špecerijske stroke, kateri je spreten in
trezen, sprejme takoj in pod ugodnimi
pogoji firma: 1386

J. KUŠLAN, Kranj (Gorenjsko).

5000 hekto

raznovrstnega starega in novega
belega in rdečega

Vina

oddaja po zmernih cenah

Središnja zadruga hrva. vinogradnikov
Zagreb, Kukovičeva ulica 5.

Tvrda Andrej LUSCHER, Podzemelj,
sprejme v svojo trgovino z me-
šanim blagom vojašine prostega

trgovskega pomočnika

kateri bi vodil zanesljivo tudi sam
filijalko. Plača po dogovoru. 1394

Iščem eno ali dve 1400

meblovani sobi

s kuhinjo in pritliklinami, oziroma
uporabo kuhinje. — Ponudbe s cen
upravnistvu lista pod »Uradnika«.

Brez posebnega obvesila.

Josipina Grčar roj. Strgar naznanja globoke žalosti potra
v svojem, kakor v imenu svojih otrok Viktorja in mater Mehtildis,
pretožno vest, da je njen iskrenoljubljeni, dobri soprog, gospod

Andrej Grčar

šolski ravnatelj v p., bivši večletni član v c. kr. okr. šolskem svetu,
zastopnik učiteljstva in ravnatelj »Mestne hranilnice«

previden z zadnjimi tolažili sv. vere v 71. letu starosti, 14. julija
1915 preminul.

Pogreb predragega rajnika se vrši v petek 16. t. m. ob 5. uri
popoldne.

Radovljica, 15. julija 1915.

1399